

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 22. veljače 2017. [\[Multimedia\]](#)

„U nadi prepoznamo da smo svi spašeni" (usp. Rim 8, 19-27)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Često smo u napasti misliti da je stvoreni svijet naša svojina, vlasništvo koje možemo koristiti po svom nahođenju i da ne bismo trebali nikome polagati račun za to. U odlomku iz Poslanice Rimljanima (8, 19-27), kojeg smo dio upravo slušali, apostol Pavao nas međutim podsjeća da je stvaranje divni dar koji je Bog povjerio našim rukama, da možemo ući u odnos s Njim i da možemo prepoznati u njemu trag njegova nauma ljubavi, na čijem smo ostvarivanju svi pozvani surađivati, iz dana u dan.

Ali kad njime ovlada sebičnost, čovjek na kraju uništi i najljepše stvari koje su mu povjerene. I tako se dogodilo sa stvorenjima. Pomislimo na vodu. Voda je prelijepa i tako važna; voda nam daje život, pomaže nam u svemu, ali pri crpljenju minerala voda se zagađuje, onečišćuje se okoliš i uništava stvoreni svijet. To je samo jedan primjer. Postoje i mnogi drugi. Tragičnim iskustvom grijeha, prekinuvši zajedništvo s Bogom, razvrgli smo izvorno zajedništvo sa svim onim što nas okružuje i na kraju oduzeli ljepotu stvorenome svijetu, porobivši ga i podvrgavši ga našoj ispraznosti. I, nažalost, dramatične posljedice toga su pred našim očima svaki dan. Kad prekine jedinstvo s Bogom, čovjek gubi svoju izvornu ljepotu i na kraju izobličava sve oko sebe; i tamo gdje je sve ranije upućivalo na Oca Stvoritelja i njegovu beskrajnu ljubav, sad je ostao tužni trag pustoši koju za sobom ostavlja ljudska oholost i pohlepa. Ljudska oholost, iskorištavanjem stvorenog svijeta, uništava.

Ali Gospodin nas ne ostavlja same, čak i u toj pustoši koja nas okružuje daje nam novu perspektivu oslobođenja, sveopćeg spasenja. To je ono što Pavao radosno ističe, pozivajući nas da slušamo vapaje svih stvorova. Naime, ako pomno osluhnemo čut ćemo kako sve oko nas uzdiše: uzdiše samo stvorenje, uzdišemo mi ljudska bića, uzdiše Duh u nama, u našim srcima. Ti uzdisaji nisu jalovo, neutješno naricanje, već – kao što pojašnjava Apostol – to su uzdisaji žene koja rađa; to su vapaji onih koji pate, ali znaju da se iza obzora pomalja novi život. A u našem

slučaju tomu je stvarno tako. Još uvijek se borimo s posljedicama našega grijeha i sve oko nas još uvijek nosi biljeg naših napora, naših nedostataka, naših zatvorenosti. Istodobno, međutim, znamo da smo spašeni od Gospodina i već nam je dano kontemplirati i unaprijed kušati u sebi i u svijetu oko nas znakove uskrsnuća, Uskrsa, koji izvodi novo stvaranje.

To je sadržaj naše nade. Kršćanin ne živi izvan svijeta, u stanju je prepoznati u vlastitom životu i onome što ga okružuje znakove zla, sebičnosti i grijeha. Solidaran je s onima koji trpe, s onima koji plaču, s onima koji su marginalizirani, s onima koje je obuzeo očaj... Ali, u isto vrijeme, kršćanin je naučio promatrati sve to kroz prizmu Uskrsa, očima Uskrsloga Krista. On, dakle, zna da živimo u vremenu iščekivanja, vremenu čežnje koja nadilazi sadašnjost, vremenu dovršavanja. U nadi znamo da Gospodin svojim milosrđem želi ozdraviti ranjena i ponižena srca i sve ono što je čovjek izobličio u svojoj bezbožnosti, i da na taj način on ponovno rađa novi svijet i novo čovječanstvo, konačno pomireno u njegovoj ljubavi.

Koliko smo često mi kršćani u iskušenju razočarenja, pesimizma... Ponekad se prepuštamo beskorisnom naricanju, ili ostajemo bez riječi i ne znamo čak ni što da tražimo, čemu da se nadamo... Još jednom nam, međutim, priteče u pomoć Duh Sveti, dah naše nade, koji održava živim uzdisaje i očekivanja našega srca. Duh vidi za nas onkraj negativnih pojava sadašnjeg trenutka i otkriva nam već sada nova nebesa i novu zemlju koju Gospodin pripravlja za ljudski rod.

Apel Svetog Oca

Posebnu zabrinutost pobuđuju tužne vijesti koje dolaze iz izmučenog Južnog Sudana, gdje se bratoubilačkom sukobu pridružila teška humanitarna kriza koja pogađa regiju Afrički rog i osuđuje na smrt od gladi milijune ljudi, među kojima i mnogo djece. U ovom je času potrebno više nego ikad opredjeljenje svih da se ne zaustavimo samo na izjavama, već da se pruži konkretnu pomoć u hrani i da se omogući da ona dođe do onih koji pate. Neka Gospodin bude na pomoć toj našoj braći i onima koji im pomažu.
